

Jakob Lorber Bulletin

Internationaal

Datum: 15-04-2024, nummer 110

Vrienden van de Jezus-openbaring van de profeet en schrijfknecht Jakob Lorber en Gottfried Mayerhofer,

Wij voelen ons verbonden met alle mensen ter wereld als schepselen en kinderen van dezelfde hemelse Vader. Deze Vader, die de bron van al het leven is, heeft zich bijna 2.000 jaar geleden belichaamd in Jezus Christus. In Zijn dertigste levensjaar openbaarde Hij zich aan de wereld als Heiland en Leraar en vervulde deze rol gedurende drie jaar.

De geestvrienden van de Jezus-openbaring erkennen **in deze nieuwe en eeuwige openbaring** een groot en bijzonder Woord van God, dat zich manifesteert in de geschriften van Johannes, namelijk het Bijbelse Evangelie. Hun doel is om een wereldwijde, vreugdevolle en verrijkende uitwisseling te bevorderen, die in overeenstemming is met de goddelijke waarheid en liefde.

ZELFBESCHOUWING - ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

Zelfevaluatie

In dit bulletin:

Waarom liet Jezus Zich kruisigen (1)

Reacties van
lezers
en contacten

Gerard

Contacten – Nieuws – Reacties

Renate uit Duitsland schrijft:

Beste Gerard,

Allereerst veel dank voor alle bulletins. De inhoud is zeer waardevol. Ongeveer 40 jaar geleden werd ik voor het eerst door Jezus geleid naar het Grote Evangelie/Lorber, en ik ben vervuld van liefde en dankbaarheid voor alle openbaringen van Jezus, die ons weer vertrouwd maken met onze geestelijke thuis. Evenzo zijn de predikaties van de Heer al jaren mijn zondagse metgezel.

We mogen Jezus opnieuw herkennen als onze God, Vader, Leraar en onze eerste Geliefde. Je hebt me grote vreugde gebracht. De laatste tijd heb ik vaak aan Wilfried en Peter gedacht en me afgevraagd hoe het met hen gaat of of ze al naar huis zijn gegaan. Ik kende beiden goed, vooral met Wilfried had ik ook persoonlijk contact. Nadat ik hoorde dat Wilfried ernstig ziek was, vervaagde het contact.

Ik heb beiden zeer gewaardeerd. Nogmaals bedankt voor de actuele informatie over het moment van hun heengaan.

Ik groet je met heel mijn hart, de liefde van Jezus zij met jou.

Renate Modreger

Antwoord

Beste Renate,

Hartelijk dank voor je ontroerende woorden. Het doet me veel plezier te horen hoe diep je verbonden bent met de openbaringen van de Heer en Zijn Woord. Het is een groot geschenk dat Jezus ons vandaag opnieuw naar Zich roept en ons door Zijn levende Woord de weg naar ons geestelijke thuis wijst.

Ook je herinneringen aan Wilfried en Peter tonen hoe waardevol en diepgaand de geestelijke gemeenschap is die de Heer onder Zijn kinderen creëert. Het is troostrijk te weten dat zij nu zijn teruggekeerd naar het licht en de liefde van onze Hemelse Vader.

Moge de liefde van Jezus altijd met je zijn en je begeleiden.

Van harte groet ik je,

Gerard

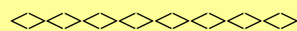
.....

Wilhelm E. uit Duitsland

Dit stukje tekst gaat over een speciale manier van denken over leven en dood, vooral hoe dat te maken heeft met God en Jezus. Het zegt dat er drie soorten ‘dood’ nodig zijn:

1. **Lichamelijke dood:** Jezus moest sterven om te laten zien dat mensen ook weer tot leven kunnen komen (in de hemel). Mensen hebben een lichaam als een soort ‘machine’ die goed werkt als je gezond leeft, en dat lichaam kan dan tot 120 jaar meegaan. Na de dood krijgen mensen een soort ‘extra les’ in een speciale slaap.
2. **Zielsdood:** Jezus moest ook sterven zodat hij later vanuit de hemel boodschappen kon sturen, zoals via de boeken van Jakob Lorber. Er wordt ook gezegd dat een aantal mensen van andere planeten pas echt kunnen sterven als ze op aarde komen. Maar sommige speciale mensen, zoals de engel Rafael, kunnen blijven bestaan zonder te sterven.
3. **Geestelijke dood:** Eens in de 2.000 jaar verandert de aarde in een soort hel. Vroeger gebeurde dat in een stad genaamd Hanoeh en later in het Romeinse Rijk. Jezus kwam toen naar de wereld om mensen te laten zien hoe ze konden ontsnappen aan die ‘hel op aarde’. Nu gebeurt het weer: veel mensen maken de aarde slechter, en maar een klein groepje zal het goed blijven doen.

Conclusie: Om te voorkomen dat de aarde een hel wordt, moeten mensen zich ‘geestelijk ontwikkelen’ en de oude wijsheid begrijpen. Alleen dan kan de wereld een betere bewoonbare plek blijven. Oftewel: slimme, wijze mensen zijn nodig om de boel op orde te houden!

Johannes uit Duitsland

Hallo, beste vrienden,

Het was een ingeving. Zo zacht en stil leidt onze Vader ons. Laten we ons elke dag opnieuw laten verrassen. Laten we anderen met vreugde de weg wijzen wanneer de gelegenheid zich voordoet. Alle **liefde, nederigheid en barmhartigheid** toegewenst—blijf vol goede moed!
Hartelijke groeten, Johannes

Over je eerste e-mail:

Zentrale-Begriffe.de is een prachtig idee. Ik geloof dat dit niet alleen uit jouw scherpe geest voortkomt, maar ook een ingeving is van de Vaderliefde. Zo is het destijds verlopen:

1. Eerste variant:

Tijdens het lezen van de werken van Lorber zag ik de diagrammen—of delen ervan—voor mijn geestesoog verschijnen en bracht ik ze direct op papier.

2. Tweede variant:

Bijna alle schilderijen verschenen 's ochtends bij het ontwaken al volledig voor mijn geestesoog. Soms zag ik zelfs precies waar ik ze in mijn toenmalige woning zou moeten ophangen. Ik heb geprobeerd de beelden die ik innerlijk waarnam zo nauwkeurig mogelijk na te schilderen, inclusief de kleuren die ik zag. Elk schilderij ging gepaard met een bepaald gevoel. Toch denk ik dat muziek emoties waarschijnlijk nog beter kan overbrengen dan schilderijen.

3. De titel "Kernbegrippen van de Nieuwe Openbaring":

Ik zag een stapel papier met op de eerste pagina de titel *"Kernbegrippen van de Nieuwe Openbaring. Ik zag dus geen website, maar het omslag van een gedrukt exemplaar.

4. De pagina "God of Vader" ([<http://zentrale-begriffe.de/vater.html>])(<http://zentrale-begriffe.de/vater.html>): Destijds was ik in een kleine gebedsgroep. Iemand vroeg of het uitmaakte of men God "God" of "Vader" noemde. Een ander antwoordde dat het geen verschil maakte.

Ik probeerde toen vijf minuten lang uit te leggen waarom het voor ons duizendmaal beter is om Hem "Vader" te noemen in plaats van alleen "God". Maar aan de reacties merkte ik dat mijn uitleg niet overkwam.

Daarna hadden we twintig minuten stille gebedstijd. Toen kwamen deze woorden in mijn geest: God noemen is als 'U' zeggen, terwijl Hem Vader noemen is als 'jij' zeggen."

Ik deelde deze gedachte, en binnen enkele seconden begreep iedereen het. Ik geloof dat dit Gods woorden waren—kort en krachtig, maar direct te begrijpen.

Bij alle genoemde punten gaat er altijd enig 'verlies' of enige onnauwkeurigheid verloren bij de vertaling van het geestelijk geziene naar het materiële. Maar ik heb mijn uiterste best gedaan. Beste groeten!

.....

Beste allen,

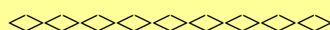
Zoals beschreven in GEJ2.59.9-14, zo is de wereld.

(<https://jakob-lorber.cc/index.php?s=GEJ2.59.9-14&l=de&b=>)

President Yoon is vrijgelaten na 52 dagen in hechtenis te hebben gezeten.

<https://www.youtube.com/watch?v=sUxpDvProCQ>

Hij heeft veel in de Bijbel gelezen en gebeden voor degenen die onterecht gevangen zitten. Ik breng hulde aan de volharding van hen die, ondanks grote onrechtvaardigheid, blijven bidden en strijden, standvastig en volhardend. Moge de Nieuwe Openbaring van Jezus' Liefde zich over de hele wereld verspreiden. Laten we ijverig ons kleine deel bijdragen. M v g. Johannes

De genadezon

Zoals bij de mens eerst de vorm geschapen moest worden – zoals bij Adam het geval was – en de geest pas door de vereniging met die vorm werkelijk gestalte kreeg, zo moest ook bij God eerst de vorm ontstaan. Dit gebeurde toen het Licht voor het eerst uit het goddelijk centrum tevoorschijn trad, waarmee de basis werd gelegd voor alle scheppingen. Pas door de vereniging van de goddelijke Geest met de menselijke vorm van Jezus nam de eeuwige Liefde (de Vader) gestalte aan en werd zo zichtbaar voor alle schepselen in de hemel.

Het Licht was niet alleen in God, maar ook bij God. God is het Licht. Dit Licht trad als een zelfstandige openbaring uit God en bestond daardoor niet slechts in Hem, maar ook naast Hem. Het omvatte als het ware het oergoddelijke Zijn en vormde zo de grondslag voor de enige Menswording van God.

Volgens de Nieuwe Openbaringen is dit Licht niet slechts een afspiegeling van de Godheid die de oneindige ruimte verlicht, maar veeleer een wezenlijke manifestatie van God Zelf, vooral wanneer het uit het goddelijk centrum in menselijke vorm treedt in 4151 n. Adam. Jezus zegt hierover dat de grondslag voor de toekomstige Menswording van God reeds zichtbaar wordt, wat in de volgende tekst nader wordt toegelicht:

'In de diepste grond, of ook wel in de grondoorzaak (van al het zijn), was het Licht (de grote heilige scheppingsgedachte, de werkelijke idee). Dit Licht was niet alleen in, maar ook bij God, hetgeen betekent, dat het Licht zichtbaar uit God kwam en dus niet alleen in, maar ook bij God was en op een bepaalde manier om het goddelijke bestaan heen stroomde. Hiermee wordt reeds de basis zichtbaar voor het toekomstig mens worden van God, wat in de eerstvolgende tekst al duidelijk aangegeven wordt. Wie of wat was dan wel dit Licht, deze grote gedachte, deze heilige grondgedachte van al het toekomstige, werkelijke, vrije bestaan? -Dat was niemand anders dan God Zelf, omdat in God, door God en uit God onmogelijk iets anders dan God Zelf Zich in Zijn eeuwig volkomen wezen liet zien; en daarom mag deze tekst ook als volgt luiden: 'In God was het Licht, het Licht vloeide door God en straalde om God en God Zelf was Het Licht'. (GJE1:6-8)

Verder zegt de Heer: Het oerlicht is de oorspronkelijke bron van alle verschijningsvormen. Het is nooit zonder vorm geweest. Zo zijn de engelen en de mensen naar het oerlicht geschapen, en de oervorm weerspiegelt volledig de eigenschappen van God:

'Het is vanzelfsprekend, dat de diepste grond van al het bestaan, het licht van al het licht, de diepste gedachte van alle gedachten en ideeën, de oervorm als de eeuwige basis van alle vormen, ten eerste niet vormeloos en ten tweede niet dood kon zijn, omdat de dood in zijn realiteit het algehele tegendeel is van al het bestaande, in welke vorm dan ook. In dit woord of

licht of in deze grote gedachte van God in God, en uiteindelijk dus God Zelf, was derhalve een volkomen leven. God was dus in Zijn totaliteit de eeuwige volmaakte diepste grond van het leven. En dit licht of leven riep de wezens uit zichzelf op, en dit licht of leven was het licht en dus ook het leven in deze wezens, in deze uit Hem geschapen mensen. En deze wezens en mensen waren zo een volledig evenbeeld van de bron van alle licht, wat in hen de voorwaarden schiep voor een leven gelijk aan het Zijn, het Licht en de eeuwige diepste grond van het Zijn.’ (GJE1, hfdst.1:13)

De genadezon is echter niet God Zelf, maar slechts de uitwerking (of uitstraling) van Zijn Liefde en Wijsheid: *‘Als je echter nog steeds blijft vragen: ‘Ja, waar is God dan, en hoe ziet Hij er eigenlijk uit?’, dan zeg Ik je, dat niemand het eigenlijke goddelijke Wezen kan zien en in leven blijven, want Het is oneindig en daarom ook alomtegenwoordig, en Het is daarom als iets puur geestelijks ook het binnenste van ieder ding en ieder wezen, dat wil zeggen door de werking van het licht van Zijn machtige wil; in Zichzelf en op Zichzelf is God echter een mens zoals Ik en ook jij, en woont in een ontoegankelijk licht, dat in de wereld der geesten de genadezon genoemd wordt.’*

In het tweede boek van ‘Hemel en Hel’ benadrukt de Schepper tegen Robert Blum aan gene zijde: *‘Kijk, eigenlijk ben Ikzelf deze zon! Er zijn nog twee hemelsferen: in de richting van de avond een zuivere ‘wijsheidshemel’ en naar de middag toe een ‘liefde- en wijsheidshemel’.’ De bewoners van deze beide hemelen zien mij slechts als een zon, en wel als de zon die je nu midden boven de stad ziet schijnen.’ (Hemel en Hel-2-283:12 e.v)*

‘Alleen hier in de allerhoogste hemel ben Ik buiten de zon, hoewel ook in de zon. Buiten deze zon ben Ik zoals jullie allen Mij nu in jullie midden zien, maar in de zon ben Ik puur geestelijk in de kracht van Mijn wil, van Mijn liefde en wijsheid. Ikzelf ben in de grond van de zaak deze zon, maar toch is er verschil tussen Mij en haar. Ik ben de basis en deze zon is als een uitstraling van Mijn geest, die vanaf hier en vanuit Mij heel de oneindigheid in onverminderde kracht doorstroomt en alom Mijn eeuwige orde tot stand brengt.’ [RB 2.283.12 e.v.]

De zon moet volgens de Heer eeuwig in een ontoegankelijk centrum staan. Want zegt Hij: *‘Dat geen enkel wezen verder dan de vastgestelde orde kan naderen, want elke benadering buiten deze orde zou het desbetreffende wezen totaal vernietigen. Dat werd ook tegen Mozes gezegd toen hij Gods aangezicht wilde aanschouwen, want onder ‘aanschouwen’ moet men hier niet het waarnemen met de ogen verstaan, maar het volledig benaderen van het diepste wezen van de Godheid.’*

De onzichtbaarheid van God was voor Lucifer en zijn aanhang de oorzaak van haar afvalligheid van God, want Zijn onzichtbaarheid was voor de eerst geschapen geesten een geloofsexamen. Jezus verder hierover: *‘Na de val van Lucifer, toen de materiële wereld zich manifesteerde, was weliswaar de geestelijke zon geschapen als zetel van de Godheid; maar ondanks alles was die niet als een op zichzelf staande concentratie op te vatten. Het licht was in de geestelijke wereld overal, en die geestelijke zon is voor de lichamelijke mens, zolang zijn ziel aan dat lichaam gebonden was, vóór Mijn aardse leven niet zichtbaar geworden. Het zichtbaar worden daarvan was een bekroning van het geloof van de geestelijke wezens; want pas voor hen was die zon zichtbaar, maar nu ook voor de mens die in Mij gelooft, zodra zijn geestelijke oog geopend is, omdat de mens Jezus op ieder moment Zijn hele rijk kan onthullen aan allen die in Hem geloven.’ (GJE11-75:10)*

Jezus verklaart verder, op welke wijze dit mogelijk was: *‘Weliswaar was Ik reeds van eeuwigheid in Mijzelf in het bezit van alle macht en heerlijkheid, maar toch was Ik voor geen enkel geschapen wezen een zichtbare en te bevatten God, ook niet voor de meest volmaakte engel. Als Ik Mij tot op zekere hoogte zichtbaar wilde maken voor iemand als Abraham, Isaak en Jacob, dan gebeurde dat doordat Ik een engel speciaal zodanig vervulde met de geest van Mijn wil, dat hij op bepaalde ogenblikken Mijn persoonlijkheid voorstelde. Maar van nu af aan ben Ik voor alle mensen en engelen een zichtbare God geworden en heb Ik voor hen de grondslag gelegd voor een totaal volmaakt, eeuwig en zelfstandig vrij en bijgevolg waar leven; en daaruit bestaat dan ook Mijn eigen grotere verheerlijking en daarmee ook die van jullie.’* (GJE8-57:14)¹

Op dit moment voltrok zich een grootse gebeurtenis. De Heer Jezus werd, na Zijn verheerlijking aan het kruis, zichtbaar voor alle wezens in de geestelijke wereld—vooral voor de geesten die een goddelijke verbinding zochten. Zij konden Hem aanschouwen, naarmate hun bewustzijn hiervoor ontvankelijk was. Dit vond plaats in het jaar 4184 na Adam. *‘Zie nu, de eeuwige Liefde sprak tot hen en zij verstonden het woord! Toen werden hun tongen losgemaakt en het eerste woord dat over hun lippen kwam, was Liefde. En de klank van hun spraak beviel de Godheid; en de Godheid werd ontroerd door de Liefde, en de ontroering kreeg vorm in de geschapenen. En de vorm werd tot een klank, en de klank was het tweede woord en luidde: GOD.’* (Huish.v.God, deel 1, hfdst.5:15-19) "Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend." (Joh. 1:10)

De aarde fungeert als de draagster van de verloren zielen, en zij vormen samen de materie: de aarde, de maan, alle planeten, zonnen, sterren en sterrenstelsels in het grote, oneindige hemelruim. Jezus zegt hierover: *‘De mensen zijn weliswaar voor een deel uit de materie genomen, maar als vrijgemaakte wezens behoren ze niet meer, of behoeven ze niet meer te behoren, tot deze vanaf de zondeval reeds veroordeelde zielsmaterie. Want het zou geen goede zaak zijn als Ik verlangen zou dat een steen, die nog in het diepste gericht ligt, Mij zou herkennen! Dat kan Ik alleen terecht verlangen van een vrij geworden ziel, die Mijn geest in zich heeft.’*

De aarde is een van de kleinste materieklompjes in het enorme reuzenuniversum en haar oneindige, ondoorgrondelijke sferen, die ooit geschapen en bedoeld werd voor de menselijke ontwikkelingswegen en voorlopig zo blijft. Juist op deze kleine, nietige ster in het heelal kwam de Godheid als mens, om de 'zondeval' van Adam en Eva goed te maken. In het vervolg lezen we over een conflict tussen de eeuwige Liefde en de toornige Godheid. Uiteindelijk zullen we begrijpen waarom Jezus Zich liet kruisigen.

Het Goddelijk conflict met de grote zondeval

We lezen in hoofdstuk 9 van de Huishouding van God, deel 1 over het gericht, dat direct na de feitelijke zondeval van Eva en Adam volgde:

Hier wordt de menselijke vorm gepresenteerd als een zichtbare engelgeest. Het was niet de engel die uit de brandende braamstruik sprak bij Mozes, maar God sprak door middel van een engel (Exod. 3:1-6), omdat de engel van tijd tot tijd vervuld werd met de geest van God, zoals vaker gebeurde.

'En zie, er woedde een hevige strijd tussen de eeuwige Liefde, die door het berouwen verdriet van de geschapenen weer erbarmen met hen had, en de woedende Godheid, die alles wilde vernietigen ter verzoening van Haar integere heiligheid.

Want zie, de vlammenvloed van toorn van de boos geworden Godheid stortte sneller dan de bliksem op aarde neer, drong door tot in haar kern en de verterende vlammen laaiden overal in al haar uithoeken op tot aan de maan, tot aan de zon, ja, zij tastten alle sterren aan! En zie, toen was de gehele, onmetelijke oneindigheid één vuurzee en verschrikkelijke donderslagen rolden door alle eindeloze ruimten en de aarde huilde luid en de zee woedde en de maan huilde en de zon jammerde en alle sterren schreeuwden luider dan alle donder. En dat, omdat zij neergedrukt werden door een grote angst vol pijn om eeuwig vernietigd te worden, en hun luide stemmen weerklonken hevig daverend vanuit de eindeloze diepten van de gramschap van de Godheid en die stemmen riepen:

'Grote, verheven God, lenig Uw grote toorn en blus de vernietigende vlammen van Uw zeer gerechtvaardigde gramschap en spaar in Uw heiligheid de onschuldigen; want de vlammen woede van Uw toorn zal de rechtvaardigen verwoesten en zal de eeuwige Liefde in U vernietigen en zal Uzelf gevangennemen in Uw bovenmaatse macht en kracht van de heiligheid!'

En zie en hoor met open ogen en open oren wat de met toornende gramschap vervulde Godheid sprak; maar niemand verstond wat er gezegd werd, behalve de eeuwige Liefde, die ten tijde van de woedende uitbarsting van toorn van de Godheid het berouwvolle nieuw geschapen paar op de kermende aarde ondersteunde met de grote macht en kracht van Haar barmhartigheid en Ze weerde de grote woedende vlam van toorn af, die de plek van Adam's wroeging en de plaats waar Eva treurde wilde aangrijpen.

En luister nu en begrijp goed de verschrikkelijke woorden van toorn uit de diepten van de gramschap van de Godheid. (Huishouding van God, deel 1, hfdst.9:8-22)

Deze liidden: 'Wat heb Ik aan dat janken en woeden van de aarde en wat aan het huilen van de manen, wat aan het gemmer van de zonnen en wat aan de jammerklachten van de sterren?! Want Ik ben alleen, verlaten door Mijn Liefde, die Mij ontrouw geworden is en van Mij is weggegaan naar de aarde om het tweevoudige kwaad uit te werpen! Wat moet Ik zonder Haar beginnen? Daarom zal Ik al Haar werken tot op het fundament verwoesten en alles vernietigen, opdat er niets meer is wat in alle toekomstige eeuwicheden der eeuwicheden Mijn Liefde van Mij zal wegtrekken en verwijderen! En Ik zal God blijven, de Enige, gedurende alle eeuwicheden der eeuwicheden, zoals Ik dat sinds de eeuwicheden der eeuwicheden was; en jij, vermolmd bouwsel van de schepping van Mijn zwak geworden Liefde, val in elkaar tot nietig puin in het niets, zodat Ik Mijn Liefde weer vind en Haar weer sterk maak door de macht en de kracht van Mijn eeuwige heiligheid. Amen!'

'En zie, toen werden de banden van de scheppingen in alle ruimten van de oneindigheid van God verbroken en de brokstukken stortten door de wijde ruimten onder groot lawaai, gedonder, gegier, gehuil, geloei en gesuis in de diepten der diepten op hun ondergang af en het was de aarde zelf, die eveneens in puin lag in de brede schoot van de erbarmende Liefde.'

‘En de nieuw geschapenen beefden van angst bij de vreselijke aanblik van de grote, vernietigende gruwelsce ne, waarvan de omvang nooit door een geschapen geest in zijn geheel doorgrond kan worden; want die was oneindig.’

‘En zie nu en luister verder naar wat de erbarmende Liefde toen sprak en deed! Verneem de woorden van de Liefde in Haar macht en bezie de grote daden van de barmhartigheid in Haar kracht, en hoor en begrijp goed de woorden, die aldus luidden:

‘Grote, almachtige God van alle macht, alle kracht en alle heiligheid! Laat Uw hevige toorn varen en stil het vuur van Uw alles verwoestende gramschap en luister in de rust van Uw heiligheid naar de woorden van Uw eeuwige Liefde, die het enige leven in U is, net als U, eeuwig en machtig en sterk zoals U uit Haar en Zij uit U, en wil niet het leven in Haar vernietigen en U door Haar, maar laat genade voor recht gelden en laat de Liefde U genoegdoening geven en eis verzoening voor Uw bezerde en beledigde heiligheid en geen offer dat U van Haar mocht eisen ter eeuwige verzoening van Uw heiligheid zal voor Uw Liefde te groot zijn!’²

‘Zie nu en luister en begrijp het goed, wat er daarna gebeurde en wat de Godheid daarop antwoordde! Het vuur temperde en uit alle ruimten woei een zacht zuchtje, vermengd met nog hevig rollende donderslagen, veroorzaakt door het rondvliegende puin van de verdwenen werelden, die van de ene onmetelijkheid tot aan de andere als grote bliksemschichten nog brandend flietsten. En de Liefde begreep de donder van God, die fel sprak:

‘Ik zal alle schuld op Jou laten neerkomen, net als het wereldpuin op de aarde, en Jij moet de smaad van Mijn heiligheid, die de eeuwige band tussen Jou en Mij is, vereffenen!’ *En zie, Ik vervloek de aarde, opdat Mijn heiligheid door geen vlek bezoedeld zal worden en Ik daardoor een onheilige God zou worden zoals Jij; en van deze vloek draag Jij de schuld, die Je op Je moet nemen en die Je moet vereffenen ten behoeve van Mijn heiligheid en Jij moet de vloek van de schande door de zonde van Adam van de aarde af wassen met Je bloed!’*

‘En zie, luister en begrijp goed, wat het antwoord van de Liefde daarop was en Zij sprak als volgt: ‘Grote, boven alles heilige God van alle macht en alle kracht! Het zal geschieden naar Uw woorden!’

*‘En zie, toen doofden opeens alle vuren op aarde en in alle ruimten van de schepping! En het puin van de verwoeste zonnen, aarden en manen werd weer samengevoegd door de macht en de kracht van de door de Godheid verhoorde Liefde en zij werden weer geordend, zoals zij geordend waren vanaf het begin van hun ontstaan; maar zij behielden voor eeuwig de onuitroeibare sporen van hun toenmalige totale verwoesting gelijk de littekens van de eeuwige Liefde, **die later in de grote tijd der tijden voor iedereen aan het kruis bloedde.**’*
(Huish.v.God-1, hfdst.9:8-22)

‘En er bleef hier en daar aan het oppervlak, in het binnenste en in de zeeën van de aarde ook nog puin van andere werelden liggen, ten teken van de macht en de kracht van God en tegelijkertijd ook als sprekende getuigen van de uitzonderlijk grootse daden van de erbarmende Liefde.

² Mogelijk geschiedde dit op dertigjarige leeftijd van Adam!

En zie en luister verder en begrijp goed wat er verder gebeurde: toen nu de eeuwige Liefde de eisen aanvaardde en daardoor al van tevoren genoegdoening verschaftte aan de grote heiligheid van God, liet de Godheid in een zacht ruisen en suizen nogmaals, alleen voor de Liefde begrijpelijk, Haar heilige wil horen en sprak op zachte toon, als volgt:

‘Zie, Jouw grote barmhartigheid is in Mij opgestegen en is voor Mijn alziend oog getreden en Ik heb in de rust van Mijn heiligheid Jouw grote oprechtheid en eeuwige trouw herkend en Ik heb de tranen van berouw van Adam en de tranen van verdriet van Eva geteld en Ik ben vanwege Jouw grote erbarmen vol deernis geworden.’

‘En zie, daarom wil Ik Mijn gerichten in deze tijd opheffen en op Jouw verzoek overvloedig genade voor recht laten uitstromen en Ik wil de schade die Mijn gericht heeft aangebracht, weer goed maken. En buiten Mij kan niemand iets goed maken dan Ik alleen, omdat niemand goed is behalve Ik, de heilige Vader; want dat zal voortaan voor eeuwig Mijn naam zijn.’

‘En Jij, Mijn Liefde, bent Mijn Zoon; en de heiligheid als de machtige alom werkende band van de kracht tussen Ons en tussen alles wat van Ons uitgegaan is, is de Heilige Geest, die alle ruimten der ruimten en alle oneindigheden der oneindigheden zal vullen, amen. En dat zegt nu de goede, heilige Vader. Amen.’

‘En zeg Jij, Mijn geliefde Zoon nu ook aan het treurende paar, en laat dat diep in hun hart zinken, dat zij zich tot aan het einde van hun leven aan de geboden van de liefde en de erbarming moeten houden, zonder ze te verbreken, en Ik zal hen op een tijdstip dat Ik heb voorbeschikt dan een middelaar tussen Mij en hen zenden om hun grote schuld te delgen en de grote, zware last van hun ongehoorzaamheid te verlichten.’³

*De Heer zei verder: ‘Maar tot dan moeten zij geduld oefenen en zachtmoedigheid betrachten en het brood, dat Ik hen thans slechts spaarzaam zal geven, moeten zij dankbaar in het zweet huns aanschijns genieten en zij zullen niet verzadigd worden **tot aan de tijd van de Middelaar**⁴ die Ik uit hun midden zal verwekken en die volkomen en goed zal zijn, zoals Wij eeuwig volkomen en goed en heilig zijn.’*

‘En zeg hen bovendien nog, dat Ik Mijn gericht slechts opgeschort heb voor diegenen die zich nauwgezet aan Mijn strenge geboden zullen houden; maar laat de overtreders voor alle eeuwigheid in alle gestrengheid van de eeuwige heilige waarheid bij de geringste overtreding bedreigd worden met de nauwkeurige voltrekking van het gericht!’

Aldus spreekt de heilige en enig goede Vader door Zijn Zoon, die de eeuwige Liefde in Hem is en door de Heilige Geest als de werkende genade uit Ons beiden, voor de toekomstige vergeving van de zonde, die nu hun lichamen moeizaam en bezwaarlijk maakt, en tenslotte tijdelijk zal doden om na de dood van het lichaam het leven te verkrijgen, na de tijd van de beloofde Middelaar. Dat zegt de enig heilige en enig goede Vader.

³ Hier lijkt het alsof er een dialoog is tussen de Heilige goede Vader en Zijn geliefde Zoon, dat de latere Jezus als Messias werd. Inderdaad was er een dialoog, een samenspraak tussen de twee heilige eigenschappen van één en Dezelfde Godheid als Personage. De derde eigenschap van de Godheid is de Heilige Geest. Daarom staat er ook in de Bijbel, in de scheppingsgeschiedenis: ‘Laat ONS mensen maken!’ Je kunt deze eigenschappen ook bij een mens waarnemen, als er bijvoorbeeld een samenspraak is tussen hem en zijn opkomende gedachten, waarbij het lijkt, alsof er een tweede is, waarvan men zegt: ‘die spreekt tegen inzichzelf.’

⁴ Jezus, de Messias.

(Huish. v. God, deel 1, hfdst.9:8-22)

Hier zegt de Godheid, dat voor elke geest het echte leven kan beginnen na de periode van de Messias.

Daarom staat er ook in de Bijbel, in de scheppingsgeschiedenis: 'Laat ONS mensen maken!' Deze eigenschappen zijn ook bij de mens te herkennen, wanneer er in hem bijvoorbeeld een innerlijke dialoog ontstaat, waarbij het lijkt alsof er een tweede is – waardoor men zegt: 'Hij spreekt met zichzelf.'

Evenzo sprak de Heer tot Adam en zijn kinderen dat Hij op een dag zou terugkeren in de grote tijd der tijden om Zijn belofte aan de eeuwige liefde in te lossen.

De Heer zei onder andere in hoofdstuk 46 van het boek **De Huishouding van God**: *'Wanneer de grote schuld van de liefde deze schuld ten opzichte van de heiligheid heeft voldaan in een tijd die Ik daarvoor eerst uit Mijzelf zal scheppen. Zoals Ik jullie allen in Mijn barmhartigheid heb geschapen, zo zal Ik ook deze tijd uit Mijn liefde creëren.'*

'Zoals Ik nu een Geest van genade in jullie midden ben, zo zal Ik dan een Mens onder de mensen zijn, vervuld met de hoogste liefde.'

Jezus zegt: *'Het is echter nu eenmaal voor alle eeuwigheden door Gods oerleven besloten dat juist deze nietige aarde het toneel van Zijn mededogen zal worden en dat in zekere zin nu reeds dadelijk de gehele oneindigheid in de nieuwe orde zal binnengaan en zich daarin zal moeten voegen, als zij gemeenschappelijk deel zal willen nemen aan de eindeloze zaligheid van het ene leven van God. Daarom moet men ook gehoorzamen, koste wat kost!'* (GJE3-32:11)

'Ja, Ik zal Mijzelf door de mensen, als die dat willen, moeten laten gevangennemen en daarna zelfs lichamelijk moeten laten doden, om juist dáárdoor de mensen de meest vrije en grootste speelruimte te geven voor hun wil. Want pas door deze grootste en onbeperkte vrijheid zijn de mensen van deze aarde geheel in staat zich te verheffen tot waarachtige en God in alles volkomen gelijk zijnde kinderen en goden.' (GJE3-177:7)

De grote verplichting van de Liefde

In dit hoofdstuk bespreekt de Heer met Adam en Eva dat zij, wanneer zij kinderen willen verwekken, altijd eerst Zijn zegen moeten vragen en dit nooit mogen nalaten.

‘En zo dikwijls jullie elkaar zullen benaderen (conceptie) vanwege deze zegen, offer dan altijd van tevoren je harten aan Mij! Als jullie dit achterwege zouden laten, dan zal de slang, die nog leeft en ook eeuwig in de gramschap van de Godheid zal leven, de vrucht in je bederven en jij, Eva en allen van jouw geslacht zullen in plaats van een vrucht van zegen een vrucht van verderf ter wereld brengen. En deze zullen de kinderen van de zegen en van het licht in groten getale te gronde richten en aan hun woede en hun razernij zal geen einde komen; en zo zullen jullie de zonde als erfenis op allen laten overgaan en je schuld zal zichtbaar worden tot aan de grote tijd der tijden en ook daarna.’ [HGt.01_010,14]

‘En dit offeren van jullie harten aan de zegen van Mijn genade is je gegeven als een heilige dienst, die je altijd verplicht bent voor Mij te houden ter wille van Mijn zegen, zo vaak jullie

elkaar benaderen. Laat dit nieuwe en gemakkelijke gebod dat jullie zojuist uit Mijn mond vernomen hebben, de eerste kerk zijn, die Ik voor je sticht ter Mijner nagedachtenis en die je de daden van de erbarmende Liefde dankbaar laat herinneren en jullie terugvoert naar de heilige vrees voor God!’ (Huish.v.God, hfdst.10:15)

De engel (Abel) sprak tegen zijn broer en diens geslacht het volgende: *‘Kinderen van Kaïn, van mijn broer die in de macht van het boze was, die nog leeft en in zijn lichaam voort zal leven door alle perioden van het bestaan van de aarde heen tot aan het einde van alle tijden, onbereikbaar voor alle stervelingen tot aan het spoedige einde van alle boosheid, wanneer de Almachtige, na de grote tijd der tijden, door een kleine ziener (Jakob Lorber) aan de verre nakomelingen (dat zijn wij) grote dingen zal verkondigen en uitvoerig gewag zal maken van jullie slechte stamvader.’ [HGt.01_036,23]*

Eveneens zei de Heer tegen Adam en zijn kinderen, dat Hij ooit in de grote tijd de tijden,⁵ zal terugkomen, om Zijn belofte aan de eeuwige Liefde in te lossen. De Heer zei in hfdst.46 van het boek ‘De Huish.v. God’ o.a.:

‘Wanneer de grote schuld van de Liefde deze schuld aan de Heiligheid gedelgd zal hebben in een tijd, die Ik daartoe eerst uit Mij zal maken. Zoals Ik jullie allen gemaakt heb uit Mijn barmhartigheid, zo zal Ik ook deze tijd bereiden uit Mijn liefde.’

‘Zoals Ik nu een Geest van genade in je midden ben, zal Ik dan een mens onder de mensen zijn, vervuld met de hoogste liefde.’

‘Toch zullen je latere kinderen Mij niet meteen herkennen in de zwakke, arme broeder die onder hen is, en zij zullen Mij vervolgen en gruwelijk mishandelen en zullen met Mij doen wat Kaïn Abel aandeed. Maar het zal moeilijk worden de Heer van het leven te doden; want Mijn schijnbare dood zal aan al diegenen het eeuwige leven geven die geloven zullen dat Ik het ben die als een machtige redder onder hen ben gekomen, bekleed met alle macht van de liefde om de schuld te verzoenen, die jullie ongehoorzaamheid over je heeft gebracht, zoals ook over de gehele aarde en over alle sterren.

Ook daar zijn kinderen die bij het oerbegin uit jou, Adam, zijn voortgekomen. Maar die ongehoorzaamheid zal voor de ongelovigen en de halsstarrigen in hun boosaardige eigenliefde tot een eeuwig gericht en zodoende ook tot een eeuwige dood worden.’

‘En zo zal Ik zevenmaal komen; maar de zevende maal zal Ik in het vuur van Mijn heiligheid komen. Wee dan degenen die onzuiver bevonden worden! Deze zullen voortaan niet meer bestaan, dan in het eeuwige vuur van Mijn toorn!

Zie, in het begin van de wereld was Ik reeds eenmaal hier om alle dingen te scheppen ter wille van jullie, en jullie ter wille van Mij. In grote watervloeden zal Ik spoedig terugkomen om de pest van de aarde af te wassen;⁶ want de dalen van de aarde zijn Mij een gruwel geworden vol met vuil slik en vol pest, die uit je ongehoorzaamheid is ontstaan. Daar zal Ik ter wille van jullie komen, opdat niet de gehele wereld te gronde gaat en er een geslachtslijn zal bestaan, Wier laatste telg Ik zal zijn.’

‘En Ik zal voor de derde maal verschillende keren komen, zoals nu ongeteld tot jullie, nu eens zichtbaar, dan weer onzichtbaar in het woord van de geest om Mijn weg voor te bereiden. En Ik zal als de nood hoog is, voor de vierde maal in een stoffelijk lichaam komen, in de grote

⁵ Na de leerperiode van Jezus in Palestina omstreeks begin juni 25 n. Chr., dat werd Zijn kruisiging!

⁶ Ten tijde van Noach, 1656 n. Adam, de zondvloed.

tijd der tijden.⁷ En Ik zal meteen daarop voor de vijfde maal komen in de geest van liefde en wijding voor allen.⁸

En Ik zal voor de zesde maal innerlijk komen tot een ieder, die een waar en ernstig verlangen naar Mij in zijn hart zal dragen en Ik zal een Leider zijn voor diegenen die zich vol liefde in hun geloof door Mij naar het eeuwige leven laten trekken. Maar Ik zal dan ook ver van de wereld zijn; maar wie opgenomen zal worden, die zal leven en Mijn rijk zal voor eeuwig met hem zijn. En tenslotte zal Ik nog eenmaal komen, zoals reeds gezegd; doch dit laatste komen zal een blijvende komst voor allen zijn, op welke manier dan ook!

'Luister en begrijp goed: blijf in de liefde; want die zal jullie redder zijn! Bemin Mij boven alles, dan zal je leven voor eeuwig zijn; bemin elkander echter ook, opdat het gericht je kwijtgescholden wordt! Mijn genade en Mijn eerste liefde zij met jullie tot aan het einde van alle tijden!' (Huish. van God, deel 1, hfdst. 46:17-23)

Seth voorzegt ten tijde van Adam, dat de Heer Zich op een andere keer door een ander dier laten dragen en een volk op aarde zal degene die op het dier zit uit alle boetvaardigheid van het hart toeroepen: 'Hosanna God in den hoge; geloofd zij Hij, die komt in de naam van de Heer, zittend op de rug van het veulen van een pakezelin!' ⁹ (Ezel heeft de hebr. waarde 248 – in de oude anatomie kende de geneeskunde slechts 248 beweegbare botjes van de mens!)

Emmanuël zag ten tijde van Adam in het hoge Kaukasusgebergte Henochs offer aan en zegende het, terwijl Hij zei: '*Ik, Emmanuël Abba,¹⁰ schep weliswaar geen behagen in dit brandoffer, maar slechts in diegene die het met een zuiver hart voor Mij bereidde, maar Ik zeg en het toch ter gedachtenis aan een later offer dat eens wordt gebracht om alle doden en levenden op te wekken. En daarom moet het dan ook in het vervolg tot aan het einde van alle tijden der tijden bij lam en brood blijven!*

'Maar wee degene die daar een wijziging in aan zal brengen; waarlijk, Ik zeg jullie, zij zullen niet aan Mij, maar aan de ongerechtigheid van de wereld hun offer brengen en zij zullen door hun offerande gelijk worden aan hetgene waaraan zij hun offer hebben gebracht! En jij, Henoeh, zie, Ik heb jouw offerande zo gezegend dat het tot een levend offer geworden is, omdat eens uit dit verbrande lam een groot, levend, sterk Lam in de wereld op zal staan, dat alle zwakheden van de aarde op zijn schouders nemen en voor alle vlees de zich nimmermeer sluitende poorten tot het eeuwige leven openen zal! Amen. (Huish. v. God, deel 1, hfdst.144:3,4)

Op deze kleine aarde kwam de Godheid in de gestalte van Jezus als mens om de zonden van de mensheid te verzoenen. Hij kwam om Zijn belofte als het liefdedeel van de Godheid te vervullen en nam het kruis op Zich. Door Zijn lijden en kruisiging bracht Hij een einde aan de scheiding tussen God en de mens. Het Hebreeuwse woord voor kruis wordt niet expliciet genoemd, maar de kruisiging van Jezus als offer werd door het Nieuwe Testament gepresenteerd als het ultieme teken van verzoening. Het kruis staat als symbool voor de overgang van de dood naar het nieuwe leven. Daar waar de mens zich bevindt in de overgang van de duisternis van de nacht naar het licht van de dageraad, wordt het kruis opgericht – een symbool van

⁷ Jezus leerde van 22-25 n. Chr. in Palestina.

⁸ Pinksteren, de uitstorting van de Heilige Geest.

⁹ De Heer vertoonde Zich aan de aartsvaderen ten tijde van Seth en Adam in de persoonsnaam Asmahaël.

¹⁰ De Heer vertoonde Zich enige tijd nogmaals aan de aartsvaderen, hier onder de naam Emmanuël.

het nieuwe leven dat opkomt uit de dood, van het ontwaken uit de slaap, en het begin van een eeuwige dageraad.

Elke Hebreeuwse letter heeft een getalswaarde, vergelijkbaar met het Romeinse systeem waarbij de letter V het getal 5 vertegenwoordigt. Het Hebreeuwse woord voor graf is 'KeBer' (קבר), wat volgens Plato een visuele waarde heeft van 122, gebaseerd op de letters 100-2-200. Het Hebreeuws en Kanaänitisch zijn verwante talen.

De heilige letters die we vandaag kennen, zijn in feite Assyrische of Aramese letters. De getalswaarde 22 en het idee van het 'kruis' komen op symbolische wijze naar voren in Genesis 22. Abraham moest op verzoek van Jahweh zijn zoon Izaak op de berg Moriah offeren. Zijn houtdragende zoon vroeg hem waar het offer zou moeten plaatsvinden, waarop zijn vader antwoordde: 'God zal Zichzelf voorzien van een lam voor het brandoffer, mijn zoon!'

In verband met het getal 22 is het volgende opmerkelijk: de Klaagliederen van Jeremia bevatten een veelvoud van 22 verzen. Psalm 119 is de langste psalm, bestaande uit 8 x 22 verzen. Er zijn 22 coupletten van 8 regels, en het 22e couplet begint 8 keer met de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet, het 22e teken *Tav*. In latere tijden, na de Babylonische ballingschap, namen de Joden de Aramese letters over.

De lijdende Jozef, de zoon van aartsvader Jakob, werd op zijn 17e jaar door zijn broers in een droge put gegooid en later verkocht aan een handelskaravaan die op weg was naar Egypte. Het duurde 22 jaar voordat hij weer herenigd werd met zijn vader. Jakob is het 22e geslacht in de genealogie van de aartsvaders. Veel Hebreeuwse woorden eindigen met de 22e letter van het Hebreeuwse alfabet.

In de tijd van Mozes moest een zondaar gedood en aan het hout (of de paal) worden vastgenageld (Deut. 21:22). In het Nieuwe Testament heeft Jezus deze oude wet in zekere zin opgeheven, omdat die voor die oude tijd gold. Jezus bracht een nieuwe wet van liefde. Daarom staat er in Galaten 3:13: "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt."

Het woord "kruis" komt niet voor in het Oude Testament. Men gebruikte daar het woord "hout" of "paal" om de vorm van de terechtstelling aan te duiden. Zo staat er in Handelingen 5:30: "De God van onze vaders heeft Jezus opgewekt, die gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout."

Petrus en de andere apostelen getuigen voor een zekere Cornelius, een Romeinse hoofdman, dat de Joodse leiders Jezus overgeleverd hebben, wat leidde tot zijn kruisiging door de Romeinen. Paulus getuigde ook van het lijden van Jezus en Zijn kruisiging: *'En als zij alles volbracht hadden, wat van Hem geschreven was, namen zij Hem af van het hout en legden Hem in het graf. Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt.'* (Handelingen 13:29)

Swedenborg geeft een verdere interpretatie: Het lijden van Jezus aan het kruis was de laatste beproeving, een middel tot de verheerlijking van Zijn mens-zijn.

Beproevingen vertegenwoordigen strijd en overwinning. De beproevingen van Jezus worden niet uitgebreid behandeld in het Nieuwe Testament, maar worden uitgebreider besproken in de werken van Swedenborg. Een verwijzing naar de beproevingen in de woestijn kan worden gemaakt: "En Hij was aldaar in de woestijn veertig dagen, verzocht door de Satan; en was bij de wilde gedieren; en de engelen dienden Hem." (Markus 1:12-13). Ook in Hebreëën 2:18 en 4:15 worden deze beproevingen genoemd.

Zoals eerder beschreven, moest Jezus als mens enorme lijden ondergaan, vooral in Zijn strijd in de hof van Gethsemané. Hij zweette zelfs zweet als bloed, een teken van het intense emotionele en fysieke lijden dat Hij doormaakte. Lucas 22:43-44 beschrijft een passage waarin Jezus op de Olijfberg een gebed uitspreekt, waarbij Hij zweette als bloed en gesterkt werd door een engel, voordat Hij door Judas werd verraden en door de soldaten werd gearresteerd (Markus 14:32-42).

De aanhoudende strijd en zegening

De kelk waaruit Jezus en Zijn leerlingen gedronken hadden, wordt in sommige tradities geassocieerd met Veronica, hoewel zij vooral bekend is vanwege het doek dat zij van Jezus' gelaat afnam. Deze beker wordt soms gezegd in bezit te zijn geweest van Jakob de Kleine, hoewel er geen canonieke verwijzingen zijn naar hem als schrijver van de 'Jeugd van Jezus'. Volgens bepaalde tradities zou deze beker later in Jeruzalem achtergebleven zijn. Er wordt eveneens gezegd dat figuren zoals Noach, Abraham en Mozes deze drinkbeker zouden hebben bezeten. Volgens de visioenen van Jakob Lorber zal deze kelk op een bepaald moment weer bovengronds komen.

Jesaja schrijft: *'Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.'* (Jes.53:5)

Zoals in Jesaja 53:7 wordt gezegd, *"Als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open"*.

Dit werd in het Nieuwe Testament toegepast op Jezus, vooral tijdens Zijn lijden. Van alle vier Evangelisten wordt Johannes vaak geprezen om de diepte en geestelijke inzicht waarmee hij het sterfproces van Jezus beschrijft, hoewel ook de andere Evangelisten dit op hun eigen manier behandelen. De aanhoudende strijd en het lijden, vooral het wrede lijden aan het kruis, leidde tot de 'verheerlijking' van Jezus, zoals beschreven in het evangelie van Johannes, waar de kruisiging wordt gezien als de vervulling van Zijn missie en de glorificatie van Zijn menselijkheid. Johannes wordt vaak aangeduid als de 'adelaar' vanwege de diepzinnige en visionaire manier waarop hij het lijden en sterven van Jezus beschreef. Hij zag in de kruisiging van Jezus niet alleen een uiterlijke gebeurtenis, maar een innerlijk mysterie van God. De beklimming naar Jeruzalem en de 'verhoging' van Jezus aan het kruis symboliseren Zijn glorificatie en de toetreding tot het rijk van Zijn Goddelijkheid.

Tegen de twee Emmaüsgangers zei Jezus: *'Wat zijn dit voor gesprekken die jullie met elkaar voeren, terwijl jullie onderweg zijn?'* (Lucas 24:17) En verder in 24:26. Anderzijds schrijft de evangelist Johannes: *'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons*

gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborenen van de Vader, vol van genade en waarheid.’ (Joh.1:14)

Jezus, de Godheid, werd vlees en woonde onder ons. Hij, de Wijsheid, openbaarde zich in de verheerlijking van Zijn Vader, die de Liefde is. God werd zichtbaar in de mens Jezus, waarin het onzichtbare Goddelijke woning nam. Dit lijkt misschien tegenstrijdig, maar in werkelijkheid is het dat niet.

Dit schrijft Jakob Lorber in het Nieuwe Woord, ontvangen van de Heer. *‘Wie God niet goed kent, kan nooit volmaakt in een God geloven, en Hem nog minder boven alles liefhebben en dus ook nooit volledig deel hebben aan de geest van God. Want uit een onjuiste kennis van God komen mettertijd tengevolge van de vrije wil van de mensen, allerlei soorten dwalingen, die dan als een duizendkoppige hydra voortwoekeren, de mensen tot afgodendienaars maken en hun de poort tot het ware, eeuwige leven versperren, zodat zij dan aan gene zijde als zielen moeilijk ooit binnen kunnen komen. **Wat een ziel hier binnen een dag voor haar levensvervolmaking kan doen, kan zij aan gene zijde vaak niet in duizenden aardse jaren doen.**’ (GJE6-228:19)¹¹*

Jezus vroeg aan Petrus of hij eigenlijk wel wist wie Hij is, waarop deze antwoordde: *‘Heer, U bent de Christus, de Zoon van de levende God. Toen wist Petrus niet, dat de ‘Zoon van God’ hiermee de ‘wijsheid’ van de Vader in de Zoon wordt aangegeven. In de periode van Adam zei de Heer tegen de oervaderen, waaronder Adam en Henoeh, dat HIJ arm is, omdat Hij alles vanuit Zich gegeven heeft, toen Hij de schepping in het leven riep en Hij Zijn Leven als Zijn Liefde weer in Zich terug wil vorderen!’*

In het tweede deel van de Huish. v. God lezen we: *‘Wat Hij gesproken heeft, dat zal Hij eens ook doen door Zijn vleesgeworden Woord in de grote tijd der tijden.’¹²*

Een Zoon zal Ik verwekken, en Ik zal deze Zoon al Mijn leven geven, en Ik zal zijn in de Zoon, en de Zoon zal in Mij zijn, en de Vader en de Zoon zullen dan eeuwig één zijn!’
(Huish.v.God, deel 2, hfdst.251:20)

Henoeh hoorde deze woorden en werd hierover erg verdrietig. De Heer zou in een verre toekomst over ruim drieduizend jaar, gerekend vanaf Adams toenmalige leeftijd 910 jaar! Zijn leven geven! Toen legde de Heer hem uit, dat de wereld ooit Zijn geïncarneerde lichaam zou doden, maar de eeuwige liefde zou vanuit Zich alles spoedig doen herleven, maar tot die tijd zal de mens nog een ‘gescheiden’ leven moeten leiden. (Huish.v. God, deel 2, hfdst.252:6+18-20)

Nicodemus begreep niet, wat de enig geboren Zoon van God feitelijk betekent. Jezus zei hem, dat God de Liefde en de Zoon Zijn wijsheid is. *‘Want zo heeft God de wereld liefgehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat allen, die in Hem geloven, niet verloren zullen gaan, maar het eeuwige leven zullen hebben!’ (Joh. 3:16)*

‘Ik zeg je: ‘God is de liefde en de Zoon is diens wijsheid. God had de wereld zo lief, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon, d.w.z. Zijn uit Hemzelf alle eeuwigheden door uitgaande wijsheid, aan deze wereld afstond, opdat allen die in Hem geloven niet verloren gaan, maar het eeuwige leven zullen hebben! Is de ‘Mensenzoon’ en de ‘eniggeboren Zoon van God’ dan één

¹¹ We denken met name aan de Atheïsten.

¹² Jezus trad voor het eerst op in het joodse jaar 4181 n. Adam, dat is omgerekend 22. n. Chr. Dit besprak de Heer met de oervaderen ten tijde van Adam in 920 n. adam

en dezelfde persoon?’, vraagt Nicodemus. Maar Jezus legt hem dan het volgende uit: ‘Maar niet de eniggeboren Zoon van God, maar alleen de Mensenzoon zal net als de vroegere slang van Mozes in de woestijn verhoogd worden, en daaraan zullen velen zich ergeren. Zij, die zich niet zullen ergeren, maar aan Zijn naam geloven en zich daaraan zullen houden, die zullen de macht krijgen om Kinderen Gods te heten, en aan hun leven en hun Rijk zal voor eeuwig geen eind zijn.’ (GJE1-21:1-3)

Verder zei Jezus: ‘Ik ben, zoals Ik nu bij jullie ben als een mens in het vlees, de Zoon en ben nooit door iemand anders dan alleen door Mijzelf verwekt en ben derhalve Mijn hoogst eigen Vader van eeuwigheid. Waar zou de Vader anders kunnen zijn dan in de Zoon, en waar de Zoon anders dan in de Vader, dus slechts één God en Vader in één persoon?’ (GJE8-27:2)

Bovenstaande tekst komt overeen met de Bijbelse tekst in Joh.1:14: ‘En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de enig geborene van de Vader), vol van genade en waarheid.’ De uitgezondene en gezondene zijn één. ‘Maar de Vader, die Mij gezonden heeft, heeft Mij niet

gezonden zoals men in de wereld een mens zendt, maar zodanig, dat hier de Zender en de Gezondene één zijn!' (GJE8-85:20)

Bovenstaande tekst geeft duidelijk aan dat de Zoon en de Vader één en dezelfde Wezen zijn. Verder zei Jezus:

'Er is nog wel veel duisternis in jullie! Degene die Mij gezonden heeft is Mijn eeuwige Vader en is in Mij; en zo heb Ik vanuit Mijn liefde voor jullie mensen, Mij dan ook Zelf in deze wereld gezonden om jullie het eeuwige leven te brengen en te geven.

Mijn woord en Mijn leer, die jullie de weg naar het eeuwige leven toont, is echter de wil van Degene die in Mij is en die Mij gezonden heeft. Want de Vader, als de eeuwige liefde, is in Mij, en Ik, als haar licht, ben in haar. Kijk maar eens naar de vlam van de lamp die hier op tafel brandt! Kun jij het licht van de vlam scheiden of de vlam van het licht?

De vlam nu is datgene wat Ik 'Vader' en 'Liefde' noem, en het Licht is haar Zoon, die door de vlam uitgezonden wordt om de duisternis van de nacht te verlichten. Zijn de vlam en haar licht dan niet één wezen? En is de vlam dan niet evenzeer in het licht als het licht in de vlam is? En wanneer dat nu zo en onmogelijk anders is, dan openbaart de wil van de Vader zich toch in het van Hem uitgaande licht.' (GJE8-138:9-12)

'De Vader in Jezus is de vlam der Liefde, en Zijn Zoon is het Licht, dat van de vlam uitgezonden wordt.' *'De Vader, die Mij als een Mensenzoon in deze wereld gezonden heeft, is in Mij, en Ik en Hij zijn niet twee, maar volkomen één; de wil van de Vader is derhalve ook Mijn wil, en die is overal werkzaam. Maar natuurlijk kan geen mens de Vader als zodanig zien; want zonder Mij zou Hij er niet zijn en Ik zonder Hem niet, omdat Ik en Hij volkomen één wezen zijn! Maar wie nu Mij ziet en hoort, die ziet en hoort ook de Vader; want Ik heb Mij als Vader door Mijn wil Zelf in deze wereld gezonden!'* (GJE8-158:16-17, Joh.14:10-12)

Wat was de hoofdreden van de Menswording van God? God wilde een echte Vader-Kind-relatie onderhouden met Zijn schepselen. Hij wenste niet enkel, zoals gewoonlijk, kinderen te scheppen die naar Zijn evenbeeld zouden zijn, maar hen uit Zijn Vaderlijke liefde werkelijk uit te verkiezen, zodat zij met Hem zouden regeren over de oneindigheid voor alle tijden en eeuwigheden.

'Om dat echter te bereiken, hulde Ik, de oneindige, eeuwige God, het voornaamste centrum van Mijn goddelijke wezen in het vlees, om Mij aan jullie, Mijn kinderen, als zichtbare en tastbare Vader te presenteren en jullie Zelf door Mijn hoogst eigen mond en hart de ware, goddelijke liefde, wijsheid en kracht te leren, waardoor jullie dan, gelijk aan Mij, niet alleen over alle wezens van deze tegenwoordige scheppingsperiode moeten en zullen heersen, maar ook over die van de voorafgaande en alle nog komende.'

'En daarom heeft deze scheppingsperiode, ten opzichte van alle andere, het door jullie nog lang niet duidelijk genoeg beseft voorrecht, dat zij in de gehele eeuwigheid en oneindigheid de enige is waarin Ik Zelf de menselijke, vleselijke natuur helemaal heb aangenomen en Mij binnen de gehele, grote scheppingsmens, binnen deze hulsglobe, in dit gebied waar Sirius de centrale zon is, uit de tweehonderd miljoen hem omcirkelende zonnen nu juist deze, en van de vele aardbollen, die haar omcirkelen nu juist deze, waarop wij ons nu bevinden, heb uitgekozen, om daarop Zelf mens te worden en jullie mensen uit te verkiezen als Mijn ware kinderen voor de gehele oneindigheid en eeuwigheid, zowel voor als achterwaarts.' (GJE4-255:4,5)

Dat is een zeer groot voorrecht! Verder zegt Jezus over Zijn lichaam: *‘Dit lichaam van Mij is daarom de verheerlijkte gestalte van de Vader ten behoeve van de mensen en engelen, opdat Ik een begrijpelijke en zichtbare God voor hen ben, en jullie kunnen Mij nu zien, naar Mij luisteren en met Mij spreken en daarbij toch in leven blijven! Want voorheen was het zo, dat niemand God kon zien en in leven kon blijven. Ik ben nu in alle opzichten God. In Mij is de Vader, en de kracht die overeenkomstig Mijn liefde, wijsheid en almachtige wil van Mij uitgaat en de eeuwig eindeloze ruimte allerwegen vervult en ook overal werkzaam is, dat is de Heilige Geest.’* (GJE8-27:3)

Waarom werd God mens?

Dit was vanwege de verlossing van de gevallen schepping, die door geen mens meer gered kon worden, omdat de hel te veel macht had gekregen door de val van Adam. De gevallen engelen, die volgden in de val van Lucifer, waren ook deel van deze situatie. De hel ontstond door de val van Lucifer en zijn medeschepselen. Daarom moest de Heer, de Allerheiligste, Zich verbinden met de zonden van de menselijke schepsels, om de hel als een sterke held te kunnen confronteren, zoals bij Lorber wordt beschreven:

*‘Daaruit kunnen jullie wel opmaken wat voor macht de hel over de hele aarde uitoefende, en hoe dringend het nodig was dat Ik Zelf af moest dalen in de materie om dit oude maar noodzakelijke gericht met Mijn hele inzet te doorbreken en daardoor tegen **de hel die zichzelf geschapen had** een dam op te werpen die zij nooit meer zo zal doorbreken als tot nu toe het geval was. Ik, de Allerheiligste, moest Mij met de onheiligheid van de zwakheid van de mensen van het geschapene bekleeden, om als een sterke held de hel te kunnen naderen om deze te overwinnen. Ik ben nu naar haar toegekomen, ben er midden in, en alle duivels en satans vluchten voor Mij als los kaf in de stormwind.’* (GJE6-240:2,3)

Hoe kon God dan Mens worden? Jezus zei: *‘Ik wilde als God Mijn Geest en door Mijn Menswording het menselijke aantrekken, inclusief de gevangenneming en de kruisiging en dit als grootste voorbeeld van deemoed stellen, zoals Ik ook werkelijk heb gedaan. Ik moest dus, voordat Ik op deze wereld kwam, helemaal mens zijn, en daarom Zelf als mens ook zijn hartstochten en gebreken had, welke Ik toch zeer wijselijk in Hem (het Zoonschap) gelegd heb, eveneens had Ik te strijden en te lijden, zoals Ik dat ook van de mensen verlang, datzelfde ook te overwinnen.’*

Jezus was niet alleen Mens, maar ook tegelijk God. Hij is ons als Mens voorafgegaan, zodat wij ons met de liefdevonk in ons hart (de geest) kunnen verenigen, wat uiteindelijk kan leiden tot wedergeboorte. Jezus moest volledig mens worden, en ook voor de goddelijke voordelen moest Hij zelf hard werken om zich met de in Hem wonende Godheid te verenigen. Hij werd menigmaal op de proef gesteld en doorstond deze. (Luk.2:51,52)

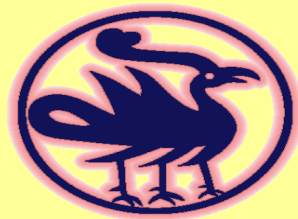
‘Ieder mens moet volgens de goddelijke orde zijn geest bevrijden en de weg naar zijn innerlijke wezen bewandelen. Dit was ook de weg van de Mens Jezus. Het was voor Hem in alles serieus om het Goddelijk Wezen in Hem te bevrijden, zodat Hij één met het Goddelijke kon worden. Hoe kon Jezus, Die immers het Enige Eeuwige Goddelijke Wezen was, nog toenemen in welgevallen en wijsheid, zowel voor God als voor de mensen, terwijl Hij toch de God van alle Eeuwigheid was?’

En hoe was het specifiek voor de mensen, aangezien Hij van alle eeuwigheid het volmaakte Wezen was? Om dit goed te begrijpen, moeten we Jezus niet uitsluitend als de enige God beschouwen. In plaats daarvan moeten we Hem zien als een mens in wie de Enige, Eeuwige Godheid zich leek te verbergen, schijnbaar inactief, net zoals de Geest (de goddelijke vonk die in ieder mens gevangen is).

Alles wat een mens in overeenstemming met de goddelijke orde moet doen is om zijn geest uiteindelijk te bevrijden, en dit was ook de belangrijkste taak van de Mens Jezus: namelijk om het Goddelijke in Hem vrij te maken en één te worden met Hem. (Jeugd van Jezus-299:2-7)

‘Zijn ziel was gelijk aan die van ieder mens en was des te meer belast met zwakheden, omdat de almachtige Godgeest Zichzelf in de zwaarste ketenen moest leggen om in Zijn ziel vastgehouden te kunnen worden.’ (Jeugd van Jezus-299:17)

In de ziel van Jezus was niet slechts een vonk van de Godheid aanwezig, maar de volledige volheid van de Godheid zelf. *‘Want in Hem woont de volheid van de Godheid lichamenlijk.’ (Kol.2:9)*

De volgende keer:
Een vervolg over de kruisiging van de Heer en de verbinding met Pasen.

Opnieuw iets goeds doen om bij te dragen aan nieuwe artikelen?

Je kunt je gewaardeerde bijdrage overmaken naar het onderstaande rekeningnummer:

JLBI Gerard	Nordhorn
Volksbank	BLZ 280 699 56
Banknummer	101 840 2300
IBAN	DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC	GENODEF1NEV

Stand Bank-Credit	op15 maart 2025	+	462,75	€
Vertalingkosten internationaal	op15 april 2025	-	100,00	€
Bankkosten	op 31 maart 2025	-	4,55	€
Ontvangen van Helmut N. uit Oostenrijk (veel dank!)	op 16 maart 2025	+	50,00	€
Stand Bankcredit	op 15 april 2025	+	408,30	€